

Federico Suárez

Jozef van Nazareth

Arco Reeks 34

INHOUD

0Voorwoord	9
01 De persoon van sint Jozef	13
02. Een zwijgzaam man	20
03. De echtgenoot van Maria.....	29
04. Omdat hij rechtschapen was	38
05. Terwijl hij dit overwoog	49
06. Hij nam zijn vrouw tot zich.....	58
07. Ze vonden Maria, Jozef en het Kind	69
08. Gij zult Hem de naam Jezus geven.....	80
09. Simeon sprak over hen een zegen uit	90
10. Sta op en vlucht naar Egypte.....	99
11. Blijf daar	109
12. Hij vreesde daarheen te gaan	118
13. Zij keerden al zoekende naar Jeruzalem terug	128
14. Toen zij Hem daar opmerkten, stonden zij verslagen.....	137
15. Uw vader en ik	147
16. Ze begrepen zijn antwoord niet	158
17. Hij was aan hen onderdanig.....	167
18. De zoon van de handwerksman	179
19. Trouwe en verstandige dienaar	189

Had mijn schrijven gezag, gaarne zou ik hierover nog verder uitweiden en in bijzonderheden mededeelen, welke gunsten deze Heilige mij en anderen personen heeft bewezen, maar om mijn opdracht niet te overschrijden zal ik in vele punten kort zijn, korter dan ik wel zou willen; in andere punten echter weer uitvoeriger, dan noodig is. Zoo gaat het nu eenmaal, als men in het goede slechts in geringe mate de gave des onderscheids bezit. Slechts vraag ik ter liefde Gods, dat, wie mij niet gelooft, er de proef van neme. De ondervinding zal hem doen zien, hoe goed het is, dien roemrijken Patriarch te vereeren en zich in zijne voorspraak aan te bevelen. Vooral personen, die zich aan het gebed wijden, moeten een bijzondere godsvrucht tot hem koesteren. Ik zou niet weten, hoe men zich de Koningin der Engelen in den langen tijd, met het Kindje Jezus doorgebracht, zou kunnen voorstellen, zonder dat zij den H. Jozef danken voor het goede, dat hij hun door zijne hulp bewees. Wie geen leermeester kan vinden om te weten, welken weg hij bij de overweging moet inslaan, hij kieze dezen roemrijken Heilige tot zijn leidsman en hij zal zich in den weg niet vergissen. God geve, dat ik niet verkeerd deed met hierover te durven spreken, want hoewel ik hem openlijk veel godsvrucht toedraag, in zijn dienst en in zijn navolging ben ik altijd te kort geschoten.

H. TERESIA VAN AVILA
Het boek van haar leven, hfdst. VI
(vertaling Titus Brandsma, 1918)

VOORWOORD

Het is niet gemakkelijk om enigszins gefundeerd over Jozef, de laatste patriarch, handwerksman uit Nazareth en echtgenoot van de Maagd Maria, te schrijven. Elke historicus weet dat er zonder bronnen geen geschiedschrijving mogelijk is, want men komt dan niet verder dan raden. Wanneer er gegevens zijn, zij het weinig, dan kan men iets verder komen en met behulp van wat men weet over de levensomstandigheden van die tijd, iemands levensloop schetsen. Maar een echte, zij het korte, biografie wordt het nooit.

Schrijven naar aanleiding van sint Jozef en niet over hem is echter heel iets anders, want dan gaat het niet om een biografie, maar om een overweging, of meditatie zo men wil; niet om een reconstructie van zijn leven, maar om een aantal beschouwingen die op de weinige, niet altijd expliciete maar wel geopenbaarde, gegevens gebaseerd zijn.

Het feit dat het over geopenbaarde gegevens gaat, is erg belangrijk. De heilige Thomas More zegt in zijn beschouwing over de doodstrijd van Christus – die hij schreef toen hij in de Tower van Londen gevangen zat – dat het niet zomaar toevallig is dat een of andere naam (die weggelaten had kunnen worden) in het Evangelie vermeld staat. Het feit dat hij daar staat, duidt ergens op. “Uit het feit, dat niet één lettergreep”, schrijft hij, “als nutteloos of overtollig beschouwd mag worden in een door de Heilige Geest geïnspireerd geschrift, volgt dat het onmogelijk is te denken, dat er in de Schrift iets toevalligs staat.”

En dat staat er ook niet in. Dit is iets dat wij ons goed voor ogen moeten houden. Sint Paulus heeft gezegd: “Elk door God geïnspireerd geschrift dient ook om te onderrichten” (2 Tim 3,16). Als er in de evangeliën iets staat over of in verband met de heilige Jozef, dan is dat zó – en niet anders – gewild door de heilige Geest voor onze vorming. In die impliciete en expliciete gegevens vinden we een stuk onderricht.

De devotie van de heilige Jozefmaria Escrivá voor sint Jozef bracht hem ertoe dit laconieke en indringende portret te schetsen: "een gewone man, een huisvader, een arbeider die de kost verdiende met het werk van zijn handen"¹. Maar kan men dit niet van veel mensen zeggen? En is dit niet hetzelfde als zeggen dat heiligheid voor het meest alledaagse en gewone milieu toegankelijk is? Jozef is immers een grote heilige. En zou dan de beschouwing van het Evangelie voor zover het over deze man gaat, die (menselijk gesproken) van ons eigen niveau is, ons het geheim kunnen laten zien van de heiligheid in het werk en de vervulling van ieders eigen plichten?

Een dergelijke onderneming lijkt duidelijk pretentius – en terecht. Toch kunnen enige woorden van de heilige Johannes van Ávila ter verdediging van zijn eigen vermetelheid deze poging zo niet rechtvaardigen dan toch verontschuldigen: "Net zoals alles", schreef hij, "wat er gezegd wordt tot lof van de gezegende Maagd, naar de woorden van de heilige Hiëronymus tot lof van Onze Heer Jezus Christus blijkt te strekken, zo blijkt ook alles wat er tot lof van de heilige Jozef gezegd wordt, tot lof van onze Heer Jezus Christus te strekken, die hem met de naam 'vader' eerde, en tot lof van de heilige Maagd Maria, wier ware en zeer kuise echtgenoot hij was. De Heer zal willen dat zijn heilige voedstervader geëerd wordt, en de Maagd dat wij goed over haar echtgenoot spreken; en Hij en zij zullen er dankbaar voor zijn en het overvloedig belonen. En omdat het passend is zowel om God te eren, als om een dergelijke beloning te verdienen, zullen wij dus deze heilige geschiedenis beginnen ter ere van deze glorieuze, heilige echtgenoot van de Maagd."

---

¹ *In de werkplaats van Jozef*, een homilie die als hoofdstuk 4 is opgenomen in *Christus komt langs*, nr. 39. Om niet onnodig veel bronvermeldingen weer te geven, en omdat het hier niet gaat om een wetenschappelijke uitgave, zij vermeld dat – tenzij anders aangegeven – alle citaten van deze auteur afkomstig zijn uit datzelfde hoofdstuk (nrs. 40-42, 44, 47-48, 50, 55-56). De citaten van de heilige Johannes Chrysostomus stammen uit zijn Homilieën 4 en 5 over sint Mattheüs, en die van de heilige Augustinus uit zijn Preek 51.

Moge de gezegende Moeder van God ons helpen om de grootheid te ontdekken van degene die zoveel van haar hield en die door de Heilige Geest 'rechtschapen' werd genoemd, en om zijn trouw na te volgen, die zo noodzakelijk is in een tijd als de onze waarin men zo weinig geneigd is trouw op waarde te schatten.

F.S.